

DE VISSCHERSHAVEN VAN BLANKENBERGHE EN DE PLAATSELIJK VISCHHANDEL.

Door A. PAUWELS,
Burgemeester van Blankenberghe,
Lid van den Hooge Raad der Zeevisserij.

De toestand der huidige haven maakt alle uitbreiding der visschersvloot onmogelijk. Die vloot bestaat uit een dertigtal vaartuigen, waaronder de helft garnaalmotorbooten. Tot vóór enkele jaren, waren de booten dubbel in getal; de vermindering is toe te schrijven aan de crisis, aan ongelukkige toestanden, die zich bij reeders hebben voorgedaan en ook wel aan den slechten staat der haven en der havengeul, die bij gebrek aan « schuren » en behoorlijke baggering, niet alleen gevaarlijk zijn voor de visschers, maar hun ook nog veel tijden geldverlies berokkenen.

De opbrengst der vischmijn, die in de laatste jaren op de helft is gezonken, is daar om te bewijzen, dat de toestand der haven een nadeeligen invloed op den vischhandel heeft uitgeoefend, gedeeltelijk ten gevolge der vermindering der visschersvloot, gedeeltelijk door het feit dat sommige vaartuigen Zeebrugge of Oostende voor hun verkoop verkiezen.

De vischhandel beperkt zich, in den winter, tot verzendingen in het binnenland. In den zomer, wordt de meeste visch hier in Blankenberghe zelf verbruikt.

Wat de garnaalvangst en den garnaalhandel betreft, zij hebben in de laatste jaren toegenomen, ten gevolge der contingentteering. De prijzen zijn thans winstgevend voor de visschers.

Niettegenstaande de vermindering der visschersvloot, kan men niet zeggen dat de visschersbevolking daarom vermindert is. Een vijftigtal Blankenberghenaars varen op Zeebrugge, maar hebben nochtans allen hun verblijf hier behouden. Het Gemeentebestuur zorgt er steeds voor de jonge visschers aan te moedigen, door het toekennen van premiën aan degenen onder hen, die hun examen hebben afgelegd. Sedert October II. werd in de Stedelijke Vakschool een motorcursus ingericht, die door achttien leerlingen wordt gevolgd.

In den laatsten winter, werd een merkelijke verbetering

aan de haven toegebracht, door het bouwen an een aanlegplaats in beton. Dat de Regeering tot die uitgaven overgegaan is, levert het bewijs dat het in 1923 voorgestelde ontwerp van nieuw havendok aan den westkant der havengeul opgegeven is. Aan dit ontwerp, dat na verslag van eene bijzondere aangestelde commissie en na verhoor van visschers, reeders, scheepsbouwers, in 1926, in aanbesteding werd gelegd, werd ter oorzaak van de inzinking der muntwaarde alstoen geen gevolg gegeven.

Is het mogelijk dat men tot dit ontwerp terugkeere ? Zeker. Wie zegt inderdaad dat de Blankenbergsche visschers, uit Zeebrugge varende en er goede loonen opstrijkende, niet eens een boot zullen koopen en als stuurman bevaren uit Blankenberghe ? Heeft het geval zich niet voorgedaan te Nieuwpoort ? En terloops gezegd, is het wenschelijk dat voor visschers, die jaren lang als maat hebben gevaren en die dus ervaring hebben opgedaan, het examen van stuurman, de thans bestaande strengheid behoude ?

Anderzijds moet in overweging genomen worden dat de huidige haveninrichtingen jaarlijks vele onderhoudskosten vergen, die door het bouwen van een nieuwe haven zouden gespaard blijven, ten minste gedurende de eerste jaren.

Sedert 1926, is ook een nieuwe faktor ingetreden, die de uitbreiding der visschersvloot en dus ook de uitbreiding der haven of den bouw der nieuwe haven zou wenschelijk maken, het is de bestrijding der werkloosheid. Het visschersbedrijf kan zich uitbreiden zonder vrees voor werkloosheid. De vermeerdering der visschersvloot zal nooit beletten dat alle visschers werk zullen vinden en hun brood verdienen.

Eindelijk moet er op gewezen worden, dat de stad in de laatste jaren langs den westkant zich snel heeft uitgestrekt.

Ten eerste, de schuurput is een hinderpaal voor die uitbreiding geworden. Een gansch nieuw kwartier werd reeds, sedert 1926, ten Zuiden van den schuurput gebouwd.

Ten tweede, de vischmijn in 1890 buiten de stad gebouwd, staat nu omringd van verscheidene blokken huizen.

Naar onze meening, zou de schuurput kunnen verminderd worden, langs den Zuidkant, door het doortrekken der Vredelaan naar den Steenweg van Wenduyne aan de sluisen. Er mag opgemerkt worden dat de Vredelaan aangelegd werd door het Gemeentebestuur met groote kosten van onteigeningen kaesij-riool- en waterwerken, van

het oogenblik dat de bouw eener nieuwe haven door de bovengemelde commissie werd beslist. Het doel dezer laan was een direkten verkeersweg aan te leggen, om het vervoer rond de stad te leiden. Meer en meer wordt dit een noodzakelijkheid. Thans botst de Vredelaan op den dam van den schuurput zonder degelijken uitweg.

Wat de vischmijn betreft, haar verplaatsing is noodig; ze is ten andere ook te klein geworden.

En wat voor het oogenblik ook nog noodzakelijk is, is een helling voor het herstellen van booten.

Zelfs indien er geen gevolg gegeven wordt aan het ontwerp van nieuwe haven, verdienen deze drie kwesties nochtans onverwijld een nauwkeurig onderzoek vanwege de betrokken besturen.
